

en saadan Lov, der kan være vedtaget under andre Forhold end dem, der finde Sted i det paagældende Aar. Jeg ser aldeles ikke det Nødvendige i at faae en saadan Lov, og jeg skulde ønske, at Regjeringen ikke vilde indlade sig derpaa, ialfald ikke førend man ganske anderledes klart kan se ind i hele Sagen, og dette er jo ogsaa for Diebliffet den høitærede Ministers Standpunkt. Jeg vil føyrligt i Anledning af hvad der er fremkommet, endnu bemærke, at man ikke maa misforstaa min Udtalelse, som om jeg ønskede, at denne Sag skulde overleveres til det sjællandske Jernbaneselskab. Dette var jeg absolut imod, dengang der var virkelig Strid derom heri Thinget, og jeg ser heller ikke, at der i den senere Tid er passeret Noget, som kunde give mig særlig Anledning til at ønske, at det sjællandske Jernbaneselskab skulde udvide sin Myndighed, ogsaa dertil. Jeg skal bemærke, at jeg er meget vel tilfreds med Driften, saaledes som den nu er; den er efter min Mening gaaret langt heldigere end Mange havde troet, og jeg er overbevist om, at Udskillige, som have været principielle Modstandere af Statsdriften, ere blevne vundne for denne Driftsmaade netop ved den Fremgangsmaade, som Administrationen har brugt. Man har sagt, at den er kostbar. Hvor kostbar den er i Sammenligning med Driften af andre Baner, ved jeg ikke, og det vil maatte heller ikke være saa let at komme tilbunds heri, thi naar en saadan Sag er halv offentlig og halv privat, kan der være mange Smaaagreements, som ved forskellige Leiligheder kunne tilflyde, men som derimod ikke saa let kunne komme til Anvendelse, naar Tafen er om en Sag, der saaledes direkte skal behandles i Rigsdagen. Jeg ved godt, at der heri Landet er Jernbaner, som nok paa en Maade kunne tages frem her paa Grund af den Statsgaranti, der er ydet dem, men dette er der ikke nogen saadan Nødvendighed for, og jeg siger derfor, at vi kunne ganske anderledes se tilbunds i hvad Administrationen koster, naar det er en ren Statsbane, end naar det er et Aktieselskab, som vælger en Bestyrelse, der driver Værket, medens Staten dog alligevel har Interesse deri, hvilken Interesse dog

ikke nødvendigvis kræver en Indgriben hvert Aar eller en saadan Tilbundsgaen i Entelthederne med Hensyn til Administrationen. Det er altsaa vistnok meget vanskeligt at afstille en grundig Betragtning af eller Sammenligning mellem, hvorvidt denne Drift virkelig er dyrt og end for det sjællandske Jernbaneselskabs Drift. Jeg hører til dem, som principmæssig være imod Statsdriften, og jeg mener ogsaa, at det er for tidligt at lufte sig Afgangen til, uden at gjøre allfor store Forandringer, at kunne komme bort derfra; men jeg finder, at Regjeringen handler flugt i, at den søger at vinde Tid til større Erfaring, førend den tager en endelig Beslutning. Jeg vil derfor som sagt stemme for Loven; men jeg kan slet ikke sige, at jeg af det, der er fremkommet, i mindste Maade er blevn ompendt for min Betragtning af Regjeringens almindelige Udtalelser i Motiverne. Jeg ønsker altsaa, at Loven vedtages uforandret som den er; kun vil jeg sige, at skulde der af det Hensyn, som det ærede Medlem for Belle Alms 2den Valgkreds (Berg) udtalte, endelig gjøres en Forandring, saa finder jeg, at det Naturligste maatte være, at man satte 1874 istedetfor 1877, men jeg anbefaler ikke denne Forandring.

Da ikke flere begjærede Ordet, sattes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning, og den blev vedtoges enstemmig med 70 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til førstkommande Tirsdag Middag, Kl. 1.

Formanden: Inden vi gaa over til den næste Sag paa Dagsordenen, skal jeg meddele Udfaldet af det foretagne Omvalg. Der var afgivet 78 Stemmesedler, men deraf vare 2 blanke, og det afgjorende Flertal var saaledes 39. Valgt er: Leih med 39 Stemmer. Derefter havde Albertsen 36 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til